

JÓ PÁSZTOR

A JÓ PÁSZTOR ALAPÍTVÁNY LAPJA • 3. ÉVFOLYAM 11-12. SZÁM • 2006. NOVEMBER-DECEMBER

Király az istállóban?!

Csodálatos egyszerűséggel közli a világgal a Szentírás, hogy „mikor eljött az idő teljessége, Isten elküldte Fiát”. Károli rendkívüli tapintattal sokkal finomabban fogalmaz, mert így írja: „kibocsátotta” Isten az ő Fiát (a Fiú szabad döntését hangsúlyozva). – Amikor olvassuk azokat a nyilatkozatokat, amelyekben Jézus Krisztus a saját küldetéséről beszél, ő úgyszintén „küldés” szót használ (János Evangéliuma). „Az Atya küldött engem”, „Ő küldött engem”, stb. Mindenütt az domborodik ki, hogy a Fiú teljes engedelmességgel cselekszi a mennyei Atya akaratát, örök példát hagyva az emberre e tekintetben.

Az égi küldöttet messze megelőzték a róla szóló jó hírek, az ún. „messiási próféciák”. Még jóformán az elkövetés gyászos és letargikus izgalmaiban élnek ős-szüleink, amikor már elhangzik az első, a „proto-evangélium”, miszerint az asszony magva a kigyó fejére tapos, ha majd eljön e világba. Ki ne tudná ehhez hozzáfűzni a csillagról szóló szép üzenetet, vagy Ézsaiás próféta mélyértelmű képes beszédeit a Béke Fejedelméről és a messiási királyságról?!

Aztán egy éjjel – a fény után epedő emberiség síri-sötét éjszakájában – feltűnt az égen a jel-csillag, a csillag-jel, majd angyal-sereg suhant a nyájörzök fölé, felragyogott körülöttük a menny dicsősége, és megzendült az égbolt: „Üdvözítő született ma néktek!” Azóta se halt el ez az égi zene, és amikor ránk köszönt egy-egy újabb karácsony, a mennyei muzsika fölerősödik, kontinentális méreteket ölt, és akik már befogadták őt, a „felhatalmazottak” egyre mélyebb titkok birtokosai lehetnek – hit által! –, beleborzongva a kiteljesedő béke és öröm mindent felülmúló teljességébe.

Mozdul az ajkunk is a szívünk dallamára, és együtt harsogjuk az angyalokkal: „Dicsőség, békesség, jóakarát”!

A mindenség Királya meglátogatta földi népét! A várakozó emberiséget a két véglet szimbolizálja: a tanulatlan betlehemi pásztorok és a kiművelt fejű napkeleti bölcsek. Úgy értelmezem én ezt, hogy Isten megjelenését mindenki várta. Az egyik ember csak oly mértékben, hogy (egy egyházatya elképzelése szerint) vákuum volt a szívében, melyet (mint Isten-alakú úrt) csak Isten tölthette ki, önmagával. A másik ember viszont emésztő gyötrellemmel, mint Rákhel, aki gyermek után vágyott, és így indokolta epekedő óhaját: „mert ha nem, belehalok!” – Hogy ne kelljen senkinek belehalnia, „kibocsátotta Isten az ő Fiát”.

Sose érhattünk volna fel az Istenhez, ha nem ő jön közel hozzánk, megkönyörülni rajtunk. Nekünk az a teendőnk „csupán”, hogy „menjünk el egészen Betlehemig, és nézzük meg, hogyan is történt!” – Égi Atyánk már áthidalta az áthidalhatatlant, ő már lejött Betlehemig, ott várja a jászolnál mindazokat, akik készek odamenni, leborulni, hódolni, imádni a Gyermeket.

Ez a nagy „utazás” – bölcsnek, pásztor-nak egyaránt – életre szóló vállalkozás. Mi azonban már tudhatjuk, hogy áldozat nélkül nincs áldás, megalázkodás nélkül felmagasztaltatás, önátadás nélkül felülről jövő meggazdagodás. József szinte semmit sem ért, de enged a Szentléleknek. Mária teljes alázatban lesz az Úr szolgáló leánya. A bölcsek a Heródes feje fölött tündöklő csillagra hallgatnak inkább, a pásztorok pedig sietnek, és megtalálják... Én pedig kitakarítom roskatag életem istállóját, és felajánlom ismét szállásul a „Gyermeknek”, akit az egész mindenség se képes befogadni, hiszen „őbenne élünk, mozgunk és vagyunk”. Engem azonban elfogad, és talán még örül is nekem, mert tudja, hogy életfogytig nálam lakozhat.

A fenséges Augustus császár idejében betöltötte a Mediterráneumot a „Pax Romana”, Róma békéje. Ám mindenfelé elhallatszott a légiók „dübörögve menetelő csizmáinak” hátborzongató csattogása. Ekkor szállt alá a földre a Pax Christiana, a Krisztus békéje. „Elközelített a menynek országa!” – A cézár istennek hívatta magát. A menny és föld Királyát viszont mindenki Istenként fogja tisztelni és imádni, hiszen ő maga az Isten. Neve hal-

latára egyre több embernek a térde meghajol, és végül minden nyelv vallja, hogy Ő Űr, az Atya Isten dicsőségére!

Pál apostol megsejtett valamit a lényegről, amikor elmondja, hogy az égi kincs cserépedénybe rejtve képviseli a legnagyobb értéket. Égi Kincs, égi Gyermek: istállóban, jászolban, hús-testben. De aki e Kincs birtokába jut, illetve akit ez a Kincs birtokol, az tudja, mi a lényeg. Tudja a választ a honnan és a hová kérdésekre. Tudja, hogy miért, és azt is tudja, hogy miért nem.

Nincs még egy ünnep, amely ennyire globálisan mozgósító erő tudna lenni mind az öt kontinensen, mint a Karácsony Ünnepe. De mint mindent, ami szép, jó és tartalmas, lealáz és kiüresít a sok talmi külsőség, a könnyű felszínesség, így a karácsony is lehet semmitmondó, lényeg nélküli, tartalmatlan hiabavalóság. Egy jó szórakozás csupán, ha nem több annál, hogy bekebelezem kedvenc ételeimet, nagyokat iszom rájuk, birtokba veszem azt, akit szeretek és azt, amit ajándékként mások adnak szeretetből – ha nem több az ünnep a test kényeztetésénél, pihentetésénél, akkor nem értek semmit Istenből, sem az ő drága Fiából, Jézus Krisztusból.

Meg kell érkezniünk a karácsony „szívéhez”, az Üdvözítőhöz, a Szabadítóhoz, A Királyok Királyához, Megváltó Krisztusunkhoz, mert a vele való személyes találkozás adja a feljogosítást ahhoz, hogy dicső országának a polgárai lehessünk, hogy együtt zengjük a halleluját azokkal az angyalseregekkel, melyek Betlehem mezeje fölött a kíséző zenét szolgáltatták a föld legnagyobb történésehez.

Úgy ismernek minket, magyarokat, mint „kenyérfaló” nemzetet. A Betlehem név köztudottan a „kenyér házát” jelenti. Magyarosan: Kenyérfalva. Betlehemben adta át a föld minden népének Isten az Élet Kenyerét – a drága Űr Jézus Krisztus szent életében. Ha elfogadnánk, ez a Kenyér át tudná alakítani hazánk életét is. Megszédítettek bennünket a „pax demokrácia” hangzatos jelszavai, de nincs igazi békénk. Nem is lehet, mert csak Krisztus békét adó szeretete állíthatja helyre az ország lelki egészségét.

Ha egyetemlegesen ráéheznénk a Betlehemben átadott Élet-kenyérre, ha őt mindenki befogadná, édeni állapotok jöhetnének létre ebben az édeni „medencében”. Ebben a hitben és reménységben kívánok minden kedves Olvasónak áldott karácsonyi ünneplést!

Gerzsenyi Sándor

A szerkesztő rovata

Az utóbbi hetekben egyre többször volt alkalmam gyakorolni az apostoli tanácsot: „Örüljete az örülőkkel, sírjatok a sírókkal!” (Rm 12:15). Számos örömteli hírt kapott szerkesztőségünk és számos szomorút.

Pesterzsébeten az idén két zenei CD készült. Az egyik: „Jó Pásztor Jézus”, a másik „Emlékezz vissza az útra!” címmel. Mindkettőt a Jó Pásztor Alapítvány adta ki. Nagy öröm ez, hisz sokfelől jellik vissza, hogy szívesen hallgatják mindkettőt. Alighogy vége lett a fővételeknek, megdöbbenő gyász hírvérület hirtelen, épp temetési szolgálatra indulva érte a hazahívó szó. Sírnunk kellett a sírókkal. A gyászszertartásra szeptember 26-án került sor a Budafoki Temetőben. Drámai és mégis békeséget sugárzó volt az alkalom, amelyen hatalmas tömeg gyűlt össze. Kulcsár Tibor és Kovács Géza testvérek mellett – a család kérésére – hirdetem a vigasztalás ígét. Sok évvel ezelőtt testvérünk menyegzőjén szolgáltam. László példás, szolgálatkész, örömteli hívó élete példa előttünk. Valaki bizonyára átveszi a stafétabotot a fűvósok élén, az oktatásban, a szervezésben, de sokáig pótolhatatlan a veszteség. A föltámadás biztos reménységével vigasztalódjunk! Október 8-án, a CD-bemutató helyett már a mennyei zenekarban fújta a kürtöt – bizonyára a lehető legnagyobb örömmel – elköltözött testvérünk.

Szeptember 29-én búcsúzott a Pozsonyi Baptista Gyülekezet Szikora László testvértől, akit 85 éven át segített Megváltója e földi létben, és most befogadta az örök hajlékba. A gyászistentiszteleten Dóczé Bálint lelkipásztor testvér, a szlovákiai magyar misszió vezetője szölte a vigasztaló ígét.

Szikora László édesanyja, Fábiana Julianna nagymamám (Almás Mihályné, Fábiana Zsófia) testvére volt, László tehát édesapám unokatestvére. Néhanyszor jártunk náluk Pozsonyban. Ők is, de lányuk, Kati és családja is mindig nagy szeretettel fogadtak bennünket épp úgy, mint általában a vendégeket.

A pozsonyi gyülekezet és az általa gondozott vagy épp alapított magyar

nyelvű szórvány gyülekezetek búcsúztak Szikora Lászlótól, aki a földidei magyar misszió egyik meghatározó missziómunkása volt.

Leánya Kati és férje Gyuri Gulyás Ernőnével együtt vett részt november 12-én a Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet alapításának 120. évfordulóján. Ekkor emlékeztünk gyülekezetünk első önálló lelkipásztorára is, *Alexovics György* testvérré, aki rövid pesterzsébeti szolgálat után – az akkori vezetőség kérésére – elvállalta a földidei magyar misszió vezetését, szervezését, és emlékeztünk Szikora László testvérré. Vendégeink átadták a szlovákiai magyar baptisták üdvözlét, mi pedig vigasztalást és áldást kívántunk nekik és a földidei testvéreknek.

Öröm volt együtt ünnepelni a zsúfolásig megtelt templomban Pesterzsébeten, a gyülekezet jubileumi ünnepén. *Laczkovszki János* gyülekezetvezető testvér köszöntője után vetített képek, filmrészletek és beszámolók segítségével elevenítettük föl az elmúlt 120 esztendőket. Az ünnep a fűvós zenekar szolgálatával indult. A Himnusz eléneklése után elolvastam a külföldön tartózkodó polgármester, *Szabados Ákos* köszöntő levelét – akit *Komoróczy László* alpolgármester képviselt. Üdvözölték a gyülekezetet volt pásztorai, a testvéregyházak képviselőiben pedig *Takaró Tamás* református lelkipásztor, esperes. Megható volt nézni és hallgatni *Alexovics Győző* testvér szavalatát, aki fehér botra támaszkodva mondta el – természetesen, mint mindig, most is papír nélkül – Sík Sándor gyönyörű hitvallását, a „Hiszek” c. verset. Az énekkar most mutatta be *Tóka Szabolcs* testvér új kórusművét, a 126. Zsoltárt. Az igehirdetés szolgálatát *Mészáros Kornél*, egyházunk főtiktára végezte. Az áldás után közösen énekeltek a „Szent az Isten, szent, szent” kezdetű éneket az énekkarral Tóka Szabolcs testvér földolgozásában.

A szeretetvendégség jó alkalom volt a régi és mai erzsébetiek találkozására. Hosszú, vidám perceket töltött együtt a gyülekezet. Az örülők örültek az örülőkkel.

Álljon itt most azoknak a neve, akik 120 éven át – egymásnak adva a

szószéki Bibliát – a pesterzsébeti gyülekezet lelkipásztorai voltak:

Meyer Henrik (1886–1893)
 Udvarnoki András (1894–1909)
 Alexovics György (1909–1911)
 Hartó Dávid (1912–1914)
 Szilágyi Gábor (1915–1924)
 Adler Ferenc (1924–1927)
 Bányai Ferenc (1928–1940)
 Bretz Emil (1941–1948)
 Cserepka János (1948–1956)
 Kalkó József (1957–1964)
 Laczkovszki János (1965–1977)
 Szűcs József (1979–1986)
 Révész József (1987–1989)
 Nemeshegyi Zoltán (1989–2001)
 Dr. Almási Mihály (2001–)

Két újabb gyász miatt sírtunk a sírókkal. Szűcs József lelkipásztor testvér felesége, Annuska november 9-én reggel átköltözött az örök hazába. Azonnal hívtam Szűcs testvért a hír halatán, aki megrendülve, de az Úr döntésében megnyugodva mondta, „már vártuk a hívó szót... ha lesz erőm, ott leszek vasárnap”. Itt volt. Annuska temetése 24-én volt a Rákospalotai temetőben nagy részvét mellett. Az Úr vigasztalja a gyászoló családot!

November 8-án drámai hirtelenséggel távozott a földi létből *Bacsó Sándor* testvér 47 évesen. Testvérünk a kezdetektől a Jó Pásztor fotósa volt. Szolgálatkész, kedves, kiegyensúlyozott, mindig vidám, jó testvér. Nem tudott róla, hogy egy infarktuson már régen túl van. A második az orvosok keze között érte. Nem tudtak segíteni. Felesége, két leánya és a nagy család mellett mindnyájan nehezen viseltük a hirtelen elválás fájalmát. A csepeli temetőben kísértük utolsó földi útjára a mintegy ezer fős tömeggel. Munkatársai és cége, az Alliance Hungaria, amelynek tanácsosa volt, külön búcsúzott tőle. A mintegy száz fősre kiegészült erzsébeti énekgyűjtő gyönyörűen énekelt, bár szinte mindenkinek könnyes volt a szeme. Nem volt könnyű dolga az igehirdetőnek sem, de az Úr adott erőt a vigasztaló, a bátorító és figyelmeztető igék tolmácsolásához.

És még egy megemlékezés. Pannohalminé Dr. Csóka Ildikó, „Szép örökség” címmel foglalta össze nagyapja, *Csóka Mihály* testvér életrajzát, aki a gyulai gyülekezet presbitere volt, és március 30-án, 86 éves korában költözött az örök hazába. Köszönjük az

írást, amit levéltárunkban helyeztünk el, és kívánjuk, hogy pótolja az Úr mind a család, mind a gyulai testvérek veszteségét.

Kolozs Nagy János testvértől érkezett beszámoló az árvaházi találkozóról. Örülünk, hogy annak idején mi is hirdethettük a találkozót, s hogy a budai testvérek – folytatva a hagyományt (sok évvel ezelőtt édesapám Dömsödön szervezett hasonló találkozót) – újra lehetőséget biztosítottak az emlékezésre és előretételekre azzal, hogy megszervezték ezt az alkalmat.

Lehotzkyné Marosi Ildikó leveléből idézek: „Örömmel vettem kézbe a szép kivitelű, ízléses, Jó Pásztor folyóirat 3/9-10-es számát. Rendszeresen szoktam olvasni és örülök annak a hangvételnek, ami kiegészíti és gazdagítja a másik lapok közléseit.

Olvastam, hogy milyen gyönyörű tájakon jártak a testvérek, sok szép fényképet hoztak Erdélyből. Hogy a Házsongárdi Temetőben is jártak, a sok híres magyar ember sírját meglátogatták és a cikkben felsorolták. Lehet, csak szerkesztési helyszűke miatt maradt ki, mégis én hiányoltam az első újkori magyar baptistának ismert Rottmayer János említését, akinek a hamvai szintén ott nyugszanak. Lehet, hogy nem is tud erről, vagy csak elkerülte a figyelmét? Nekem a dédapám volt. Lehet, hogy az ő síremléke nem olyan látványos és karbantartott, fényképre méltó...”

Természetesen tudjuk, hogy Rottmayer testvér sírja is a Házsongárdi Temetőben van. Rá külön szerettünk volna emlékezni, mindenesetre köszönjük a kedves sorokat. Íme egy fotó, és a síremlék fényképe:

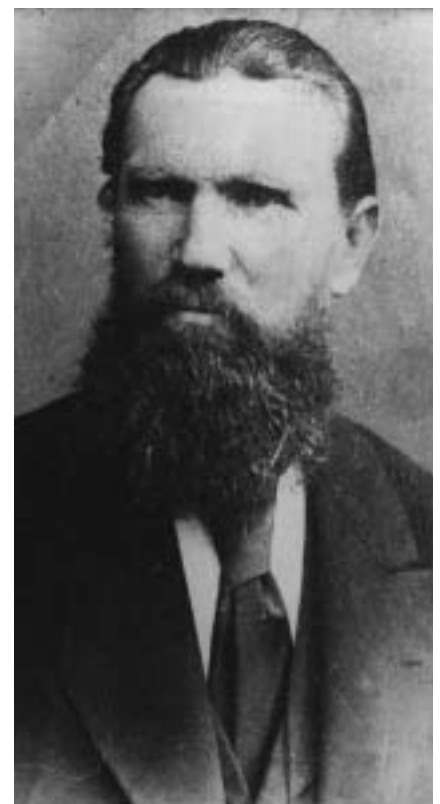
Rottmayer János (1818–1901)

Rottmayer János sírköve Kolozsvárott a Házsongárdi Temetőben. Szövege: Itt nyugszik Rottmayer János (1818–1901), baptista úttörő igehirdető és Biblia-terjesztő

A következő levelet *Ugrai Kovács Arthur* testvér írta: „...Köszönöm az október 8-ra szóló meghívást. Legnagyobb sajnálatomra nem tudok együtt ünnepelni veletek, ugyanis hálaadónapunk lesz – közösségi nap keretében –, s vendég igehirdető lesz nálunk. Pedig, én is jubilálok. 50 évvel ezelőtt mentem el az erzsébeti gyülekezetből Gyulára, '56-ban hívták meg édesapámat lelkipásztornak, Ugráról, s ott már volt gimnázium, hát ott folytattam tanulmányaimat. Ám, meghatározó volt az a két év, melyet a Ferenc utcában „töltöttem”, ill. az ún. Anyaházban, Gyarmati bácsiék-nál. Igazi családra találtam a gyülekezetben is...”

Millió hálaok. Imában veletek leszek és köszönöm Uramnak azt a folytonosságot, melyet sohasem szabad természetesen venni, s melyért úgy kell dolgozni, ahogy most ti is teszitek. Áldjon meg érte az Úr Mindötöket!”

ÉLETUTAK

– Nagy testvér, kérem, hogy először meséljen a családról, ahová született, szüleitől, gyermekkoráról!

– Egy olyan családba érkeztem 1929. december 6-án Hajdúböszörményben, ahol összesen 13 gyermek született, köztük három ikerpár. Magam is az vagyok. Iker lánytestvérem sohasem nyitotta fel a szemét. Én magam sem voltam életrevaló. Isten után az orvos akadályozta meg, hogy a szárnyait már csapkodó picinyke lélek el ne váljon az erőtlén testtől. A 13-ból kilencen értük meg a felnőttkort. Tizedik gyermekként a családban velünk együtt nőtt fel egy árva unokatestvérünk, és anyám gondozásába került tüdővészben szenvedő nagynéném is. Isten különös gondoskodása volt, hogy családjunk egyetlen tagja sem kapta meg a fertőző kórt. Ezen kívül anyám még ápolt egy asszonyt 22 évig, Balog Lajos lelkipásztor feleségét, aki a harmadik gyermekszülésnél lebéult. Ez egy nagyon mozgalmas, és megpróbáltatásokkal terhes időszak volt. A szüleim igen buzgó gyülekezeti tagok voltak, apám vasárnapi iskolai főtanító, idehirdető volt, és az énekkarban szolgált. Gyermekeit is a komoly, szolgáló, hívő életre nevelte.

Nagy Ferenc

Néhány héttel ezelőtt, Debrecenben, a népes rokonság több mint száz tagja volt jelen a családi összejövetelen. Az egyik ikernővéremnek mind a 9 gyermeke ott volt családostul, még a tengerentúlról is hazajöttek erre a nagy találkozóra, amely nagyon megható és szép ünnep volt.

– *Hogyan mutatná be a régi Hajdúböszörményi gyülekezetet?*

– Vasárnap reggel 8-tól 9-ig tartott az imaóra, utána istentisztelet 12 óráig. Ezeket nekünk, gyerekeknek is ott kellett lenni. Délután 2 órakor vasárnapi iskolai tanítás volt, ilyenkor özönlettek a templomba a gyerekek. A 6–8 csoportban olykor 300 gyermek is volt. Ezt

követően 3 órakor énektanítással folytatódott, majd az esti istentisztelet következett. Ezen kívül voltak a hétköznapi alkalmak, ének- és zeneóra. A gyülekezet lelkipásztora Kolozs József testvér volt.

– *A gyülekezet létszáma indokolta, hogy ilyen sok gyerek volt, vagy a vasárnapi iskola működött rendkívüli módon?*

– Egyrészt abban az időben több gyermek volt a családokban. Másrészt a Balog Lajos testvér által bevezetett vasárnapi iskolai rendszer annyira hatékonyan működött, hogy a gyülekezeten kívüliek is szívesen küldték gyermekeiket a baptistákhoz, ahol aztán többen meg is maradtak. Tanítóink voltak többek között: Marjai Márton, Sóvágó Imre, és leidősebb bátyám: Nagy Imre. A vasárnapi iskola intézményét később kényelmi okokból megszüntették. Általánosan jó híre volt az akkor 300 tagú baptista gyülekezetnek a városban, és abban az időben gyakran zsúfolásig megtelt az imaház látogatókkal.

– *Elmondaná nekünk megtérése történetét?*

– Református gimnáziumban tanultam. A háború után az ateizmus erkölcsi felfogásomban akart pusztítást végezni, de nálam heves ellenállásba ütközött. Később a hit iránti kételytámasztással próbálkozott. Mígnem az Isten igéjéből nyert evangéliumi útmutatás és sok-sok vívódás után 1947. május 25-én bemejtem. Az ének- és zenekarban, valamint az ifjúsági munkában szolgáltam. Hamarosan imaóra-vezetői megbízást is kaptam, majd evangélistának választottak a körzet állomásain szolgálni. Ezek az évek ifjúságomnak legszebb idejét teszik ki.

1950 októberében vonultam be katonának. Először Szekszárdra vezényeltek, ahol írnok lettem, majd Tolnára kerültem a katonazenekarba, miután az ezredben én voltam az egyetlen, aki basszus hangszeren játszani tudott. Még fizetést is kaptam, amelyre otthon nagy szükség volt, ugyanis apám beteg lett és munka nélkül maradt.

– *Úgy tudom, először a tanári pályán kezdte.*

– Az Egri Tanárképző Főiskolán 1953 nyarán – még katonaként – sikeresen felvételiztem ének-zene-történelem szakra. Otthon, Kolozs József lelkipásztornak bejelentettem, hogy a katonai szolgálat letöltése után (az év november-

Célba ért vándorok

„Messze van még Betlehem?”

– Szól a számár csendesen:
Négy patámat már lejártam,
Megpihennék szívesen.

„Édes terhem oly nehéz!”

– Mária az égre néz.
A mennyország ablakából
Alányúl egy égi kéz.

József kissé csüggeteg.
„Ridegek az emberek!”
Csillag csillog a szemében.
Elvonult a fergeteg...

Szállás nincs, de friss alom
Istállóban: alkalom
A szülésre. A Kisdedet
Óvja égi irtalom!

Jönnek csordapásztorok.
Három bölcs is vánszorog.
De kigyúlnak! – A magasból
Bús fejükre fény csorog.

Áldott kicsi Királyunk!
Sok országot bejártunk,
De oly szépet, mint a tied,
Semerre sem találtunk.

Lehull rólunk szenny és sár.
Nálad tiszta élet vár.
Neked adjuk mindenünket:
Gáspár, Menyhért, Boldizsár.

Gerzsenyi Sándor

rében) szeretnék a teológiai szemináriumban tovább tanulni. Jeleztem neki, hogy csak akkor mennék a főiskolára, ha nem vennének fel a szemináriumba. Ő erre azt mondta, hogy mivel három évig (a katonaság idejére) az ő látószögéből kikerültem, kellő ismeret híján nem tud javasolni. Ezt megértettem, s elkezdtem a főiskolát. A karácsonyi szünetben viszont jelezte a lelkipásztorom, hogy most már javasolja szemináriumi felvételemet. Ennek örültem, de akkoriban csak két-évenként indítottak új évfolyamot. Amikor a főiskolán végeztem, csak a gyakorló év letöltése után kaphattam oklevelet. Dr. Haraszi Sándor testvérrel beszéltem problémámról, s ő azt tanácsolta, hogy hívó ember amibe belekezd, azt be is végezi. Így 1955 júliusában befejeztem a főiskolát, de ekkor katonai kiképzésre kellett bevonulnom, ezért 1956 szeptemberben kezdhettem a szakmai gyakorlatot.

– *Ez évben volt a házasságkötésük is?*

– Igen, 1956. május 24-én kötöttem házasságot Barkó Erzsébettel (Barkó Imre lelkipásztor leányával), ettől kezdve kettesben jártuk az élet rögös útjait. Házasságunkat Isten négy gyermekkel áldotta meg: Erika (1957), Olivér (1962), Zsolt (1964) és Emánuel (1977). Három unokánk van.

– *Az ötvenes években, hívó emberként*

– *gondolom – nem lehetett egyszerű a tanári pálya sem.*

– Debrecenbe kellett jelentkeznem, mert az ottani leányiskolában ígértek állást. De nem kaphattam meg. Először Berettyóújfaluiba, majd Zsákára irányítottak, onnan pedig egy határmenti kis faluba küldtek volna, de a képesítesem szaktanári volt, ezért nem tudtam volna a nyolc osztályt együtt tanítani két tanteremben. Így Zsákára költözzünk feleségemmel, és a helyi kis gyülekezetbe rendszeresen eljártunk, ahol igei szolgálatokat is végeztem. 1957-től fokozódott az ellenünk folytatott támadás. A „zsákai pap és kántor”-t – így hívtak engem – lefokoztak hovédá, és ügyemet átadták az ÁÉH-nak. Sok naponkénti zaklatás után 1959. február elején az ÁÉH behívatott és január 31-i dátummal elbocsátottak tanári állásomból fegyelmi tárgyalás megtartása nélkül, de azzal azonos jogi következményekkel járó felmondással. Csak utólag tudtam meg, hogy ezt jelentette az a négy számjegyből álló kód, amely a felmondó pa-

piromon volt. Így aztán seholy sem kaptam munkát. Hazaköltöztünk Hajdúböszörménybe. Apámat ebben az időben vették fel az Országos Tervezői Névjegyzékbe, és magán tervezői irodát nyitott. Átmenetileg itt dolgoztam, amely szerény körülmények között is kifizetődőbb volt, mint a reggeltől estig folytatott tanári munka.

– *Kérem, beszéljen a lelkipásztori elhívásáról és a teológus éveiről!*

– Nem könnyű szavakba foglalni azt a belsőleg tudatosuló parancsot, mely arra kényszerített, hogy vállaljam el azt a másik, szemmel láthatóan több fáradságot és küzdelmet ígérő pályát, melyet módosítani, elhagyni soha többé nem lehet. Örökös bilincsbe veretés ez, amely a kitáguló látóhatár és a túlrálás öröme ellensúlyoz. Ennek a pályának a kezdete volt az a nap, az az óra, amikor bizottsági meghallgatáson kellett szavakba foglalni a belső kényszert és az ezt „igazoló” objektív tényeket is, továbbá a visszavonhatatlan vállalást megerősíteni Isten előtt, emberi tanúk és a saját lelkiismeretem előtt is. 1959. szeptember 15-én nyertem felvételt a szemináriumba. Néhányan, akik felsőfokú végzettséggel kerültek a szemináriumba, két évi tanulányi időre kaptunk kedvezményt, és csak a biblikus tárgyakból kellett vizsgát tennünk. Valamennyien családosak voltunk. A hitvestársak is velünk együtt vállalták a nehéz feladatot. A legációk idején nem hazafelé vettük az irányt, hanem a kiterjedt körzetekbe.

A teológus évek emberpróbáló esztendőkként voltak az egyházpolitikai küzdelmek miatt is. Láttunk hősokeket, megalkuvókat és elesőket egyaránt. Voltak tagadó és áruló tanítványok is. Bánkódtunk és sírtunk a megpróbáltatások között.

– *Hogyan emlékszik első szolgálati helyére?*

– Amikor tanulmányainkat befejeztük, már kialakultak az elhelyezkedések körvonalai. Többeknek a zsebében volt a gyülekezeti meghívó levél. Én magam nem kaptam kézhez a Pécs-Vasasi (ma Pécs-Somogyi) gyülekezet eljárársága levelét, melyben meghívtak. A szolgálat elvállalásának feltétele volt még a lelkipásztori igazolvány, amely valahol egy íróasztalfiókban lapult. 1961 közepétől szolgálatba állhattam volna, de csak 1962 február 1-jén érkeztem meg családommal első szolgálati helyünkre, aho-

„Nem vagy szolga, hanem fiú”

Elérkezett az idő teljessége.
Kibocsátotta Isten e világba
A Fiút – egy kis újszülött képében,
És véget ért bús földünk éjszakája.

Csillag jelezte, hogy királyi rangú
Személy született: szép isteni Gyermek.
Benne rejtette el az örök Isten
A bűneinkből kimentő kegyelmet.

Az éj sötét volt, puszta és kietlen,
A mélység fölött sűrű, vak sötétség.
A halál árnya borult e világra.
A szívekben reménytelenség, kétség.

De fölharsant a mennyek harsonája!
Angyalok hangja szólt az éjszakába:
Dicsőség mennyben, békesség a földön!
– A várakozás mégsem volt hiába.

Betelt az idő! Meghátrol a sátán,
Rettegve vonaglik az ősi kígyó.
A messiási korszak beköszöntött.
Mit népeért az Úr cselekszik, mind jó!

Elküldte hozzánk szent Fiát az Isten.
A törvény alatt lévőket megváltja.
Szentlelkét is behozta a szívünkbe.
„Abbá, Atyánk!” – a lelkünk ezt kiáltja.

Ha pedig fiak vagyunk kegyelemből,
Miénk a menny is, mint dicső örökség!
– Karácsony éjjelén földre szállt Krisztus,
A leghatalmasabb, legdicsőbb Felség!

Gerzsenyi Sándor

Advent, 2006

vá tartozott még Magyarboly és Kölked állomás is. Felavatásom 1963. május 19-én volt. Sok munka, öröm és nehézség várt a gyülekezetben, de határozottan állítom, hogy a biblikus, tiszta tanítás a legjobb „bíró” a gyülekezetben ma is!

Az ÁÉH jelentéstételre kényszerítette a lelkipásztort, s ha ezt nem tette, akkor különböző eszközöket használt fegyelmezésül. Egyetlen jelentést sem tettem soha, ezért adminisztratív eszközzel büntetett az ÁÉH. A határovezeti gyülekezetbe csak engedéllyel lehetett belépni, az engedélyeztetés procedúrája miatt több hetes késéssel tudtam végezni a látogatásokat. Ezen kívül hetente kétszer meghatározott napon jelentkezni kellett a rendőrségen, és a rendőrség is másik két napon látogatást tett nálam. Az ő látogatásuknak nem volt pontos órája, csak napja, s ezeken a napokon otthon kellett tartózkodnom. Ez nagyban gátolta a tényleges munkámat. Ennek ellenére sok-sok kedves emlék fűződik a vasasi gyülekezetben eltöltött öt-évesi időszakhoz. 1966. december 23-án költöztünk Budapestre, elfogadva a Nap utcai gyülekezet meghívását.

– Milyen kihívással kellett szembesülnie a fővárosi gyülekezetben?

– Baptista közösségünk történetében a legnagyobb megrázkódtatásokat az 1950-es évek végétől az 1960-as évek végéig terjedő időben éltük át. Ennek az időszaknak a hiteles történetét senki sem írhatja meg. Rostába kerültünk és a rostában olyanformán viselkedtünk, mint az Úr apostolai. – Csapdák egész sorát vetették ki, melyek által elesésemet akarták elvégezni, vagy a gyülekezeti házat érintették. Időről időre a Nap utcai templomot életveszélyesnek minősítették, lebontásra ítélték, de az Úr megtartotta számunka az épületet mind a mai napig. Máskor meg elterjedt egy nyíltan nem hirdethető nagy egyházpolitikai cél kidolgozásának és megvalósításának a híre, amely szerint – moszkvai mintára – Budapesten is épülne egy nagy imaház (lelkészképző intézettel együtt), amely azonban nemcsak a baptistákat, hanem a többi evangéliumi kis felekezetet is tömörítette volna egy mamutgyülekezetbe. Az építkezés természetesen a többi egyházi épület feladásával járt volna. – Sokszor megtapasztaltam az ige megbízhatóságát: Jó csendben várni az Úr szabadítására (Jer sir. 3:26).

– 1969-től 1992-ig egyházunk adminisztrátora, majd pénztárosa volt. Az országos misszióra közelről volt rálátása, most kicsit távolabbról szemlélve, mondana erről valamit?

– Saját gyülekezetemben szorgalmaztam az országos missziómunka támogatását, amit a testvérek megértettek és példásan kivették részüket a közvetlen vagy közvetett támogatásban. Az országos rendezvények, kerületi vagy központi irányítással megtartott jubileumok, külföldi ígéhirdetők, ének- és zenekarok fogadása áldás volt számunkra.

A mostani időre nézve pedig egy bibliai példát mondok. Voltak Illések, Elizeusok, meg apostolok, akik csodákat tettek. Ám volt egy próféta, aki nem tett csodát, de mindig igazat mondott Jézusról. Ezt a prófétát (Keresztelő Jánost) az Úr Jézus úgy minősítette, hogy ő a legnagyobb mind között, akik asszonytól születtek. Nem az ilyen-olyan eszközökkel elért eredmények igazolnak bennünket, hanem az isteni megméretés.

– Hogyan értékeli azt a munkát, amit a Nap utcai gyülekezetben végzett?

– Lelki ajándékom elsősorban a tanítói szolgálatra szólt. Hálás vagyok Istennek a nagyszerű munkatársakért és áldott életű testvérekért. Ők voltak azok, akik mellettünk álltak és segítettek a munka terhet hordozni. A mi munkánk közösségi munka, és az eredmények (ha erről egyáltalán illik szót ejteni) az örömmel és megpróbáltatásokkal együtt közösségi áldás! Feleségem mindig hűséges segítőtárs volt a gyülekezeti munkában, aktívan kivette részét a női kör vezetésében, és a beteglátogatásban. – Tény, hogy a Nap utcai gyülekezetben 160 tagot temettem el, és 100-at merítettem be. – 1989. december 7-én nyugdíjba mentem és a Nap utcai gyülekezeti szolgálatot bevégeztem. A sok-sok öröm és megpróbáltatás után is hálával tekintek vissza a Nap utcai gyülekezetben végzett (23 éves) szolgálatra, amelyben az elődök által elkezdett munkát tovább kell folytatni megállás nélkül úgy, amint a korinthusi hívőknek szívére helyezi azt az apostol: „Ezért szeretett testvéreim, legyetek szilárdak, buzgólkodjatok mindenkor az Úr munkájában, hiszen tudjátok, hogy fáradozástok nem hiábavaló az Úrban” (1Kor 15:58).

– Köszönöm a beszélgetést.

hcsné

A lecsupaszított advent valamiféle ünnepvárás, amelyet a globális világkereskedelmi hálózat uniformizált. Zsúfolt, egyforma bevásárlóközpontok világszerte és „kényszer-vásárlók”.

A valóságos advent Úr-várás, és nem a kisdéd Jézushoz kötődő történetek évről évre való ismételtetése, még kevésbé legendák, hiedelmek, pogány népszokások föllevenítése.

Természetesen az rendben van, hogy ünnepeink, de tudnunk kell, hogy mit. A kisdéd Jézus születése egyedülálló üdv-történeti esemény. A gyermek érkezését feszült várakozás előzte meg, és prófétai kijelentések sora. Mi azonban – azon túl, hogy Isten szeretetének betlehemi hozánk fordulását, a gyermek érkezését, ill. ennek ünnepét várjuk –, sokkal inkább az Úr-jövetre, a visszatérő Király érkezésére irányuló adventben élünk. Várjuk-e, és ha igen, hogyan várjuk a Királyt?

Ne foglalkozunk most azokkal, akik Jézus visszajövetelében egyáltalán nem hisznek. Sajnos az úgynevezett keresztyének között is vannak ilyenek szép számmal. A Messiás-várok sem mindig élnek helyes „adventben”. A hamis Messiás-váradalmak közül – sorozatunk első részében – tegyük vizsgálat tárgyává a mai zsidó Messiás-váradalmat.

Autentikus zsidó forrásokból a következő kép rajzolódik elénk. A Názareti Jézus természetesen nem volt messiás, leginkább azért nem, mert meghalt. Ma is fel-felbukkan egy-egy nagy tanító, akit a zsidóság egyik vagy másik ága messiásnak gondol, ha azonban az illető meghal – amint az bekövetkezett nemrégiben egyik messiásnak vélt tanítóval – a reménységnek vége.

A zsidóság a messiás érkezését alapvetően kétféleképpen gondolja el. Vagy csodák kíséretében (Dán 7:13), vagy szerényen (Zak 9:9). A Talmud bölcsen összekapcsolja a két lehetőséget, amikor azt tanítja, hogy ha kiérdemli a zsidóság, akkor csodás körülmények között, ha nem, akkor természetesen érkezik majd a zsidó Messiás. Abban minden vallásos zsidó egyetért, hogy a messiási kor közel van. Sokan gondolják úgy, hogy a messiás bármikor eljőhet, minden előzmény nélkül, mások szerint bizonyos dolgoknak meg kell történni a zsidó messiás érkezése előtt. Jó 2000 esztendő az a jós-

lat (vö. Aryeh Kaplan: The Real Messiah? A Jewish Response to Missionaries), miszerint a hatodik évezred hatszázadik évében a magas bölcsesség kapui és az alatt lévő bölcsesség forrásai feltáru-
nak. A zsidó időszámítás szerinti 5600. esztendő 1840. Bizonyos zsidó értelmezés szerint a „fenti” bölcsesség isteni eredetű, a „lenti” emberi. Ha bármiféle hitelt adunk ennek a próféciónak, a „lenti” bölcsesség szerintem sokkal inkább sátáni, szemben a „fenti” isteni bölcses-
séggel. A bölcsesség – forrásától függetlenül – emberi eszközök közvetítésével jut hozzánk. A mai tudomány (informatika, géntechnológia, magfizika, stb.) mindkét forrásból táplálkozik, sajnos a mai „teológia” is. Nincs itt helyünk arra, hogy pl. a liberalizmus „lenti” bölcsességét elemezzük, vagy a mai tudományos kutatások céljainak és eredményeinek kettősségét, vagy épp a tudást közvetítő emberek „fenti” meg „lenti” elköteleződését, de az biztos, hogy egyre inkább polarizálódik világunk, egyre jobban elkülönül a jó és a rossz, miközben a rossz „jó” reklámokkal hódít világszerte, a jó pedig – természetéből adódóan – háttérbe szorul.

Mit vár a zsidóság a zsidó messiástól?

Milyen lesz a világ a zsidóság szerint, a zsidó messiás megérkezésekor? A világ képes lesz arra, hogy elpusztítsa önmagát. A technológiai csodák mellett eljön az igazi béke. A technológiai forradalom megszűnteti az átkot: „Orcád ve-rejtékével eszed a kenyeredet”. Megváltozik a nő társadalmi szerepe, emancipáció. Társadalmi zűrzavar lesz a világon, és a természetben is különös pusztító változások jelentkeznek. Izráel országa helyreáll. A messiás Izráelben fog megjelenni. Újjáépül a templom Jeru-szálemben.

A zsidó messiás halandó emberi lény lesz Dávid házából, karizmatikus vezető, nagyobb mindenki másnál, politikai zse-ni. Megoldja a közel-keleti konfliktust. A világ elismeri bölcsességét, és tőle kér-nek tanácsot, egyszóval: ő lesz a világ ve-zetője.

Ebből a vízióból néhány jel azonos a mi Messiásunk, Jézus Krisztus visszajöve-telét megelőző jelekkel, a többség viszont tipikusan antikrisztusi.

A zsidóság legnagyobb tévedése talán az lesz, hogy az eljövendő antikrisztust tekinti majd Messiásnak, aki – száрма-zását tekintve – akár zsidó is lehet. Az antikrisztusi, globalizált, militarizált, pénz-vezérelte világ romjaira érkező iga-zi Messiás dicsőséges megjelenése józa-nítja csak ki a hamis messiás-váradalmak hívóit.

Zárjuk ezt az írást Pál apostol szavai-val, melyeket a megtévesztett thessaloni-kaiaknak írt második levelében a máso-dik részben. „Ami pedig a mi Urunk Jé-zus Krisztus eljövételét és a hozzá való gyülekezésünket illeti, arra kérünk tite-
ket, testvéreim, hogy ne veszítsétek el egyhamar józanságotokat, és ne rémítsen meg benneteket sem valamely lélektől származó kijelentés, sem a mi nevünkben elhangzó megnyilatkozás, sem valamiféle nekünk tulajdonított levél, mintha az Úr napja már közvetlenül itt volna. Senki semmiféle módon ne vezessen félre tite-
ket. Mert az Úr napját megelőzi a hittől való elszakadás, amikor megjelenik a tör-
vénytípró, a kárhozat fia. Ez majd ellene támad, és fölébe emeli magát minden-nek, amit istennek vagy szentnek mon-danak, úgyhogy beül az Isten templomá-ba is, azt állítva magáról, hogy ő isten. Nem emlékeztek rá, hogy még amikor nálatok voltam, megmondtam nektek mindez? És azt is tudjátok, hogy mi tart-ja vissza most még, hogy csak a maga idejében jelenjék meg. A törvénytíprás titokban már folyik, csakhogy annak, aki azt most még visszatartja, el kell tűnni az útból. És akkor jelenik meg nyíltan a tör-
vénytípró, akit az Úr Jézus meg fog ölni szájának leheletével, és meg fog semmisí-teni eljövételének fenségével. Mert ennek a törvénytíprónak az eljövetele a sátán munkája a hazugság minden hatalmával, jelével és csodájával; és a gonoszság min-denféle csalásával azok számára, akik el-
vesznek, akik nem szerették az igazságot, hogy általa üdvözljenek. Ezért szolgál-tatja ki őket Isten a tévelygés hatalmá-nak, hogy higgyenek a hazugságnak, hogy ezáltal mindazok elvegyék ítéletü-
ket, akik nem hittek az igazságnak, ha-nem a hamisságban gyönyörködtek” (2Thessz 2:1-12).

A mi Messiásunk érkezésére nézve pe-dig hadd idézzünk még két ígét:

„Azt pedig az Úr igéjével mondjuk nektek, hogy mi, akik élünk, és megma-radunk az Úr eljövételéig, nem fogjuk megelőzni az elhunytakat. Mert amint felhangzik a riadó hangja, a főangyal sza-
va és az Isten harsonája, maga az Úr fog alászállni a mennyből, és először feltá-madnak a Krisztusban elhunytak, az-után mi, akik élünk, és megmaradunk, velük együtt elragadtatunk felhőkön az Úr fogadására a levegőbe, és így minden-kor az Úrral leszünk. Vigasztaljátok te-hát egymást ezekkel az igékkel” (1Thessz 4:15-18).

„Íme eljön a felhőkön, és meglátja minden szem, azok is, akik átszegezték, és siratja őt a föld minden nemzetsége. Úgy van. Ámen. Én vagyok az Alfa és az Ómega így szól az Úr Isten, aki van, és aki volt, és aki eljövendő: a Mindenható” Jel 1:7-8).

A Messiás visszatérése tekintetében is tartsuk magunkat szorosan az Igéhez, hogy a mi Urunk Jézus Krisztus érkezése ne ítéletes, hanem fölemelő, boldogító ta-lálkozást jelentsen Vele!

– Dr. AM –

Csillag

Világíts, Testvér! – Isten fényt adott.
„Az” a csillag Jézusra mutatott.
Bölcs és a pásztor mind oda talált,
Mert a csillag a hely fölött megállt.

Ma is bolyong még sok-sok kereső,
Vezessed őket, mert fogy az idő!
Betlehem, tudod, közel van nagyon.
Oda vezethet minden alkalom.

Ha kérdezik, az ösvény merre van,
Fogd kézen őket, s vidd el boldogan
Az Úr Jézushoz a vak szíveket.
Mivel te már látsz, hát azért tegyed!

Egy ideig a csillag tündökölt,
S hogy láthatta őt, boldog volt a föld.
Aztán egy csöndes, könnyű éjjelen
A fényes csillag eltűnt hirtelen.

Nem könnyezett. – Búcsúztatta a Hold.
Készséggel elment. Küldetése volt.
Örömmel szolgált kicsit és nagyot,
Kihúnytáig Jézusra mutatott.

Gerzsenyi Sándor

A JÓ PÁSZTOR

megtalálható az interneten is:
www.jopasztor.baptist.hu

„...Csakugyan azt mondta?...”

Adventi várakozásunk nyugalmit ravasz trükkökkel próbálja megzavarni a sátán. Közben mi figyelmes hittel és meg-megújuló reménységgel az Úr Jézus Krisztusra koncentrálnak, ősi ellenségünk nem nyugszik. A fogyó idő riasztó tényére úgy reagál, hogy miellenünk is beveti ősi módszereit.

Napjainkban a hazugság nemcsak politikai munkamódszer, hanem hitvilágunk bomlasztására is alkalmasnak tűnő eszköz. Példának okáért kételyt támaszt a keresztyén szívekben, mint valamikor az Édenben. Odasettenkedett gyanútlan őszüleinkhez, és feltette a ravaszdi kérdést: „Csakugyan azt mondta az Isten...?” – Mert a hazugság következő lépése a meghazudtolás. Magamból kiindulva, embertársaim szavahihetőségét is kétségbe vonom. Le akarom járni a tekintélyüket.

A „csakugyan azt mondta?” – kérdés az idők kezdete óta „nyerő” módszer. Tudja a „kígyóképű”, tudja Ádámék is, hogy Isten nem azt mondta, de a „csakugyan?” elbizonytalanít.

Ugyanez történik napjainkban is. Gondoljunk például a legutóbbi két orcátlan támadásra, amit a sajtó és a médiák is igyekeznek még inkább felpumpálni. – Az egyik az ún. „Da Vinci Kód”, a másik pedig a „mélyütésnek” szánt ál-kérdés: „Csakugyan elárulta Júdás a Megváltót?” – Egyik

is, másik is gyalázatos kikezdése Isten tekintélyének, illetve arra irányuló szándék.

Az a legmegdöbbentőbb az egészben, hogy engem például régi, kipróbált hívő atyafiak kérdeznek aggályos szívvel:

– Sándor! Lehetséges, hogy igazuk van? Kérlek, beszéljess velem erről, nyugtass meg, erősítsd a hitemet!

Szomorú letter és kesernyés. A Zsidókhoz írt levél hatodik fejezetének első versei jutottak eszembe: „Ne kezdjük újra lerakni az alapját... az Istenbe vetett hitnek... Lehetetlen ugyanis... hiszen újra megfeszítik önmaguknak az Isten Fiát! És meggyalázzák Őt!”

Testvérem! Egy hazug állítás, egy csalafinta rákérdés nem teheti tönkre eddigi hitszilárdságodat! Hát kétségbe vonható az a tény, hogy megbocsátotta Isten a bűneidet; hogy Jézus Krisztus veled van mindennap, ígérete szerint?! Hát elveszítetted, vagy elveszítheted bizonyosságodat üdvösséged felől!

Saját életem egyik megtapasztalásával hadd erősítsem lelki testvéreim „meglakadt térdeit”!

Sokan tudják rólam, hogy volt egy súlyos betegségem. Egyéves különbséggel, egymás után kétszer is, hasnyálmirigyműtétet hajtottak végre rajtam. Másodízben olyannyira csonkítaniuk kellett ezt a létfontosságú szervet, hogy a főorvos azal „vigasztalt”: Ha „megmaradok”, egész életemben diétáznom kell. De nem immelámmal ám, hanem nagyon szigorúan és kegyetlenül. Mert a pankreász nem termelhet emésztő nedveket a gyomor számára.

Félholt állapotomban is megjegyeztem egy odavetett mondatát az öreg „hasfel-metsző”-nek:

– Tudja lelkész úr, nekem egyébként az a véleményem, hogy az a jó Isten, aki – szinte a semmiből – először létrehozta a hasnyálmirigyet az ön hasában, ugyanő másodszor is meg tudná ezt alkotni, ha ahhoz volna kedve.

Nem pap mondta, nem is bibliai idézetről van szó, én mégis megragadtam ezt az izgalmas mondatot és „ráálltam” erre a reményteljes látásra.

Kórházból való „szabadulásom” után (is) igen sokan imádkoztak értem a gyülekezetekben. Sokan és huzamos ideig. – És megtörtént a csoda!

Nyolc éven át tartott a kemény diéta. A kenyérral kapcsolatban azt mondta a ke-

zelőorvos, hogy felejtsem el, de az összes K-betűvel kezdődő étellel együtt. A krumpli csupán azért kivétel, mert az Burgonya.

A Teremtő úgy látta jónak (az ő nagy irgalmasságából!), hogy ismét megalkott valamit bennem, amire ugyan nem vagyok érdemes, de ő kegyelmes és hatalmas a cselekvésben.

Nem dicsekvés, csupán hálaadó bizonyágtétel, hogy tegnap is töltött K-áposztát ebédelttem, finom K-enyérrel.

Ha most megkérdeznék tőlem valaki, hogy – szerintem – csakugyan Isten cselekedte velem mindezt, vagy hogy én csakugyan hiszek az imameghallgattatásban, illetve egy „bizonytalan” tényezőre így rá merem építeni a jövőmet? – nagyon nagy balgaságnak tartanám ezeket a kérdéseket.

Így vagyok a két sátáni témával is, ami sok keresztyént izgalomba hozott. Leonardónak higgyünk, vagy az Evangéliumnak? Egy pogány hitetlen írónak, avagy Isten Szavának? – Ily módon mindent meg lehetne kérdőjelezni újra meg újra, a végén még Isten létezését is.

Mi azonban tudjuk (nem csak hisszük!), hogy Isten van, létezik, él, tördök velünk, szeret, áldásokkal vesz körül. Tudjuk, mert tapasztaljuk. – Isten nem gyönyörködik abban, hogy a botladozó, sőt, eleső embert eltapossa, magára hagyja, hanem kegyelmesen lehajol, föl-emel, kiment a bajból, bekötözi sebeinket, testi-lelki gyógyulást ad, tovább vezet!

Ő az, aki feljogosít bennünket az imádkozásra. Noha ő örök és változatlan személy, de hitben élő gyermekei által hagyja magát megközelíteni (egyszülött Fia nevében!), egy-egy elhatározásában szívét meglágyítani és javunkra fordíttatni a más irányba indított eseményeket. Annakra szeret, hogy ez a tulajdonsága képes egy kissé átformálni szent következetességre sarkosabb jelentésű tömondait is, mert e földön immár minden miérettünk van, el nem orozva az ő örökkévaló dicsőségét.

Utasítsd vissza a „csakugyan?”-nal kezdődő mondatait a ravasz Kígyónak! – „Higgy az Úr Jézus Krisztusban, és üdvözülj mind te, mind a te házad népe!” (ApCs 16:31) – „Különféle idegen tanításoktól ne hagyjátok magatokat félrevezetni!” (Zsid 13:9). „Hiszen te közöttünk vagy, Uram. Ne hagyj el minket!” (Jer 14:9).

Gerzsenyi Sándor

RÖVID HÍREK

A magyarországi Volks Bank Zrt. Székesfehérvári Bankfiókjának galériájában rendezte meg Dr. Hernádi Mária fotókiállítását, amelynek megnyitója szeptember 21-én volt.

**

December 14-én Budán, a Hadtörténeti Múzeum dísztermében veszi át Szamoszegyi Bodó Sándor festőművész legújabb kitiűntetését, a „HÚSÉG A HAZAÉRT ÉRDEMKERESZT”-et, amelyet az Igazol Magyar Szabadságharcos Világszövetség adományozott a művésznek. A díszterem falain Bodó testvér 11 nagyméretű képe látható. Három trilógia (Eger ostroma, Buda visszafoglalása a töröktől, Buda visszafoglalása az osztrákoktól, valamint Dobó István és Abdurrahman pasa portréja.

Bodó testvérnek szívből gratulálunk, Isten áldását kívánva életére és munkájára.

Szókepusztai Gyermektábor

November végén, december elején megváltozik a táj. A színek közül egyre kevesebb a zöld, sok a sárga, barna, piros.

Mostanában gyakran járunk a Dunántúlon, az M7-es autópályán Balatonboglárig, majd dél felé a Somogyi-dombságon keresztül – és élvezzük az őszi színek kavalkádját. Az úti cél mindig Szókepuszta. Előző számunkban részletesen írtam arról, hogy nyári gyermek-tábor létesítését tervezzük a felújítandó imaház mellett és a faluban. Azóta nagy lépéseket tettünk az Úr kegyelméből.

1. Megvásároltunk egy több mint 3000 m²-es közművesített telket a faluban egy öreg kis házzal 500 000 forintért. A házikót sajnos nem lehetett megmenteni. Kénytelenek voltunk lebontani. Elkészültek a gyermektábor központi épületének tervei. A két lakrészes szerény, de a célnak megfelelő, összességében 120 m²-es új épület a gyermektáborot kiszolgáló személyzet lakása lesz. No-

vember végére sikerült letenni az épület alapját. Kora tavasszal folytatjuk a munkát, melynek során a bontásból származó anyagot is felhasználjuk. A fő épülethez egy 5x10 méteres, ebédlőnek is használható szárny csatlakozik. Kialakítottuk a sátorhelyeket és elültettünk 20 db gyümölcs- és díszfát.

2. Jó 100 méter távolságra ettől a telektől megvettünk egy több mint 8000 négyzetméteres erdőt. 50–100 éves hatalmas fák között épül majd fel a végleges táborhely faházakkal.

3. Összegyűjtöttünk több mint 100 régi fotót és iratot a Szókepusztai Baptista Gyülekezet történetével kapcsolatban. Elkészültek a tervek az imaház épületének felújítására, az állandó missziói és családtörténeti kiállítás létesítésére, és a tábor helyének kialakítására.

4. 2007. július utolsó vasárnapján országos fúvóstalálkozó keretében tartjuk az egész napos Szókepuszta Konferenciát.

Természetesen helyben készített bográcsgulyás és egyéb finomságok várják az érdeklődőket.

Munkánk során mindig érezzük az Úr támogatását.

Közel 500 000 forint adomány és 800 000 forint kölcsön tette lehetővé a Nap-sugár Gyermekmentő Alapítványnak, hogy saját forrásai mellett 2006 júliusa óta elérje a vázolt eredményeket. A cél: lehetőséget biztosítani gyermekeinknek arra, hogy természetközeli környezetben, a múltat megismerve és becsülve, az Igét tanulmányozva, lelkiileg-testileg erősödvé töltsék együtt a nyarat – egy-egy, vagy más-más gyülekezetből – hívó pedagógusok, zenészek, biológusok, lelkipásztorok közreműködésével, a somogyi erdők kelts közepén, őzek és szarvasok „társaságában”.

Kérjük Kedves Olvasóinkat, hogy imádkozzanak értünk és adományainkkal is segítsenek! A mellékelt csekken erre a célra is küldhetnek támogatást. Az egyéb rovatba kérjük beírni: Gyerektábor.

– Dr. Almási Mihály –

Olvasóink írják

„...Örültem, hogy Szókepusztán gyermektábor szeretnének újjáépíteni. Szeretnék ehhez hozzájárulni, kérem, küldjenek csekket. Ha közelebb laknék, tudnám a varrásokat vállalni önként, szeretetből.” (NJné)

Hálásan köszönöm a számomra nagyon értékes evangéliumi füzetet, amit azonnal elküldök a fiamnak – aki sajnos még nincs hitben és állandóan panaszkodik, és lázadozik – hogy olvassa el ezt a nagyon fontos lelkiekben gazdag írást. Adná az én Uram, hogy ő is megtérne! Ebben nagyon világosan megláthatja Istenünk kiáradó kegyelmét, erre a világra, ő bárcsak megtérne... ezért imádkozom. Hálásan köszönöm. (Bné)

Nagy lelki élmény számomra olvasni az Életutak sorozatot. Hálaadás van Istenünk iránt szívemben szolgálatakra visszaemlékezve, akik nagyon nehéz történelmi helyzetekben sok támadást átélve hűséggel megálltak őrhelyükön.

„És az ő munkájukért viseltessetek irántuk megkülönböztetett szeretettel!” (1Thess 5:13) (KGy)

Az előző kvíz kérdésekben köszönöm a helyreigazítást. Emlékeztem én a jó válaszra, de nem találtam meg. Ez engem most arra buzdít, hogy még többet és mélyebben foglalkozzam a Szentírással. Nagyon köszönöm a kérdéseket, nagy szeretettel várom a következőket. Urunk áldását kívánom a Jó Pásztor munkatársaira, lankadhatatlan munkájukra erőt, egészséget. (PJné)

Szeretettel köszöntöm a szerkesztőség minden tagját. Az Úr adta szívembe a Szentírás szeretetét. Örömmel tölt el, ha olvashatom, ha hallgathatom, ha feladványként kutathatom. 94-ik évemben hálás a szívem, hogy Istenem megőrizte az értelmemet, gondolkodásomat teljes épségben. Ez életem egyik legnagyobb ajándéka, melyért nagyon hálás vagyok. (ZL)

Ezzel az újsággal a rejtvény miatt kezembe vettem a Bibliát. Hiszem, nem utoljára. (Karcag)

Nagyon szeretjük olvasni az újságot és fejteni a rejtvényt. Csodáljuk Klára testvérnő bibliai tudását, hogy így meg tudja szerkeszteni a rejtvényt. (Karcag)

Öröm volt számomra ismét a rejtvény, ami sok-sok ismerettel és lelki épüléssel jár. Itt megragadom az alkalmat, hogy köszöntsem nagy-nagy szeretettel dr. Sajben Klára testvérnőnk, aki ilyen odaadással és szorgalommal készíti számunkra a rejtvényeket. Kívánom jó Atyánk szeretetét és sok áldást, erőt hogy még nagyon sokáig végezze ezt a szolgálatot Isten dicsőségére.

Testvéri szeretettel: (Baja)

Lapzártakor kaptuk a hírt arról, hogy Werle Henrikné testvérünket november 26-án 105. életévében hazaszóltította az Úr. Werle néni – ahogy mindnyájan hívtuk Kanadában és Amerikában – hosszú éveken át meghatározó személyisége volt az amerikai kontinens magyar baptista missziójának, úgy is, mint a szövetség alelnöke. Temetése december 1-jén volt. Szeretettel emlékezünk rá, és vigasztalást kívánunk a gyászolóknak!

A szerk.

Karácsonyi akciós könyvajánlat

A Jó Pásztor Alapítvány kiadványai

Frittmann Lászlóné:

Virágos katedrám

Történetek egy hívő tanítónő életéből

Az író első elbeszéléskötetének minden története hitvallás Isten szeretetéről.

A gyermekévek háborús sebei és a nélkülözésekkel teli felnőttkor emlékei a meseszövevény elbeszélés eszközei által felszítják szívünkben az Isten gondviselésébe vetett hitet, és a hála érzetét.

A szerző számos oktatási és egyházi feladat elvégzésére kapott megbízást. A tanítói munkát úgy végezte, hogy Isten legyen megelégedve vele, egyházunk javát pedig módszertani, pedagógiai munkájával gazdagította. Írásai végigvezetnek az elmúlt hatvan év rögzös útján. Kinek tanulságul, kinek emlékeztetőül, de mindenképpen lelkünk javára.

Legyen ajándék a karácsonyfa alatt ez a könyv, szeretettel ajánljuk.

A/5, 240 oldal, színes borítóval
Ára: ~~2500 Ft~~, akciós ár: 2000 Ft

Újszászi Benyó Illés:

Repedezett nád

A fordulatokban gazdag elbeszélés bepillantást enged két rossz sorsú ember megtérésének körülményeibe. Ugyanakkor végig kísérhetjük egy hívő fiatal lángoló szolgálatkészségének próbákkal teli küzdelmeit.

B/6, 40 oldal, színes borítóval
Ára: ~~290 Ft~~, akciós ár: 150 Ft

Dr. Almási Mihály:

Kegyelem minden

A könyv „műfalilag” leginkább hálaáldozat kíván lenni Isten különös gondviseléséért, amelyet a szerző saját életében éppúgy megtapasztalt, mint az elmúlt századokban ősei.

A szerző mély betekintést enged saját lelkébe, örömeibe és bánataiba, amiket a rendkívül változatos életpályán bekövetkezett kívánatos és nemkívánatos események váltottak ki belőle. Ez a könyv üzenet lehet fiataloknak és időseknek, érkezőknek és távozóknak, hívőknek és hitleneknek, azoknak, akik megtalálták Krisztust, és azoknak, akik keresik.

B/5, 783 oldal, 250 fekete-fehér, 300 színes fényképpel

Ára: ~~4400 Ft~~, akciós ár: 3900 Ft

A hegyi kunyhó

Egykor Hollandiában úgy próbáltak védekezni az evangéliumi puritán mozgalom terjedésével szemben, hogy a hívő családokat – addigi lakóhelyük elhagyására kényszerítve – hajóra rakták és száműzték, őket Kanadába.

Palkron Káleb és családja egy volt a több száz család közül, akik Kanada vadregényes hegyei között keresték a megélhetés lehetőségét. Gigászi küzdelmet vívtak a természet vad erőivel.

Az eredetileg a múlt század első felében a Magvető Kiadónál megjelent elbeszélés szereplőinek vezéregyje: „Az igaz ember hitből él!”

A/5, 80 oldal, színes borítóval
Ára: ~~590 Ft~~, akciós ár: 490 Ft

Dr. Almási Mihály:

A nagy kaland

Science fiction vagy valami más? Mese vagy nem? És ha nem, akkor mi? – Ilyen és hasonló kérdéseket tesz föl az olvasó, miközben nem tudja letenni a szépen illusztrált könyvet, amelynek első kiadása az Amerikai Egyesült Államokban jelent meg.

Magyarországon jónak láttuk bilingvisként közreadni, hisz így az angolul tanulók elmélyíthetik tudásukat, a magyarul „tanuló” másod- és harmad-generációs emigráns magyarok pedig gyakorolhatják szüleik, nagyszüleik anyanyelvét. Arra az etikai tartalomra pedig, amely a könyvet jellemzi, mindenkinek, mindig és mindenütt szüksége van.

A szerző jó „idegenvezetőnek” bizonyul a szokatlan „terepen”.

A/5, 128 oldal, képekkel és színes borítóval

Ára: ~~1190 Ft~~, akciós ár: 900 Ft

Gerzsenyi Sándor:

A századik

Hívő gyermekversben mindig nagy a hiány, különösen ünnepek táján.

Gerzsenyi testvér gyermekeknek szánt versei biblikusak, kedvesek, játékosak, humorosak.

Ezek a versek értékörzők, miközben nagyon is újak, frissek, üdék. Aki a kezébe veszi a szép kiállítású könyvet, aligha tudja letenni.

A/5, 216 oldal, képekkel és színes borítóval

Ára: ~~1890 Ft~~, akciós ár: 1490 Ft

„Jó Pásztor, Jézus...”

CD

A CD-n a Jó Pásztor témakörben vegyeskari, férfikari feldolgozások, gyermek- és ifjúsági énekek hallhatók szimfonikus zenekar, vonósok, fúvósok, illetve orgona és zongora közreműködésével, továbbá ének- és hangszerszólók

30 ének, 70 perc

Ára: ~~2300 Ft~~, akciós ár: 1900 Ft

Az akciós árak, melyek ez év december 31-ig érvényesek, a postaköltséget is tartalmazzák.

A könyvek megrendelhetők:

Jó Pásztor Evangéliumi Könyvterjesztő Szolgálat

1751 Budapest, Pf. 279

E-mail: jopasztor@baptist.hu

tel.: 06-20/886-0712

KVÍZ KÉRDÉSEK

A következő kérdések a lábak köré csoportosulnak. A megoldáshoz az igehelyet is meg kell jelölni.

A kérdéseket összeállította: dr. Sajben Klára

Beküldési határidő: 2007. január 31.

Lábak a Bibliában

- Kinek vágták le hüvelykujjait és nagy lábujjait?
 - Júdás
 - Adónibezek
 - Aháb
 - Sisera
- Mózes V. könyve szerint mi NEM történt meg Izráel lábával a pusztai vándorlás alatt?
 - Lábuk nem sebesedett ki
 - Lábuk nem izzadt
 - Lábuk sosem dagadt meg
 - Lábuk sosem lett szennyes
- Mit csinált a szamar Bálám lábával?
 - Megrúgta
 - Rátaposott
 - Megharapta
 - Falhoz lapította
- Mihez hasonló az Isten Fiának lába a Jelenések könyvében?
 - Csillogó ezüst
 - Aranyérc
 - Alabástrom
 - Fénylő bronz
- Miből voltak a lábai annak a szobornak, amiről Nabukodonozor álmódott?
 - Vasból és cserépből
 - Kőből és fából
 - Aranyból és elefántcsontból
 - Bronzból és ezüstből
- Mivel kente be Mózes Áron lába nagyujját?
 - Vérrel
 - Szurokkal
 - Olajjal
 - Illatos kenettel
- Ki halt meg úgy, hogy előtte felhúzta a lábát az ágyra?
 - Mózes
 - Ábrahám
 - Jákób
 - Józsué
- Hol gyógyította meg Péter a sántát?
 - A Kos-kapunál
 - Az Ékes-kapunál
 - A Jordán partján
 - Otthon
- Mit kellett csinálniuk Egyiptomban a lábaikkal Izráel népének, miután elvetették a magot?
 - Lábaikkal öntözték
 - Lábaikkal mélyebbre taposták
 - Esőtáncot jártak
 - Lábaikkal egyenesítették a sorokat
- Ki sántult meg úgy, hogy a dajkája elejtette?
 - Jonatán
 - Benjámin
 - Isbóset
 - Mefibóset

Az előző feladvány helyes megfejtése:

1/c Jóel (Jóel 4:10); 2/c Elizeus (1Kir 19:19); 3/b Jáél (Bir 4:21); 4/a Rézműves (1Kir 7:14); 5/d Nem engedélyezték a filiszteusok (1Sám 13:19-20); 6/b Varrótű (ApCs 9:39); 7/a Ámósz (Ám 12:1); 8/b (Becalél és Oholiáb (2Móz 35:30-35); 9/c Pöröly (Jer 50:23); 10/d Fejsze (2Kir 6:5).

A megfejtést beküldte:

Kovács Áron (Pócsmegyer), Lami Rebe-ka (Tuzsér), Horváth Kata (Csörög), Rück Henrikné (Komló), Pintér Johanna, Viola, Benjámin és Géza (Szigetszentmiklós), Nagypáti Anna, Eszter és Péter (Baja), Andrásik Dominika, Márk és Áron (Szód), és további 49-en, akik a keresztretjvényvel együtt küldték be megfejtésüket. Lásd a keresztretjvényt megfejtők névsorában a csillaggal jelölt neveket.

Gratulálunk!

Jutalmukat postán küldtük el.

Meghívó

Ifjúsági Előszilveszter Pesterzsébeten

December 29-én este 7 órától napfelkelteig előszilvesztert tartunk

az erzsébeti gyülekezetben

(Budapest XX., Ady E. u. 58.)

Téma: Hogyan válaszol Isten a kérdéseidre?

Vendéglőadó: Meláth Attila

Lesz: JOY-koncert, evangéliumi színházi előadás, filmklub, önismereti játékok, vitafórum, kreatív sarok, bibliai vetélkedő, pingpong- és csocsóbajnokság, rátermettségi próba, hajnali áhítat.

Regisztráció: december 15-ig.

További információhoz juthattok a következő e-mail, illetve telefonszámokon:

Máté Noémi: noemikem@freemail.hu, 06-20/968-4258;

Máté Daniella: matedaniella@freemail.hu, 06-20/886-2134

Minden érdeklődőt szeretettel várunk.

Karácsonyra

(Almási Mihályné versei gyermekeknek)

KARÁCSONYI FOGADALOM

Neked adom a szívem
ma este.
édes Jézus, segíts és
taníts te!

Vezess engem a te jó
utadon,
akkor el nem tévedek
jól tudom.

Születésed napján, ma
ígérem:
neked adom az egész
életem.

ITT A SZÍVEM

Karácsony, te kedves ünnep
Legszebb a világon,
Éretted a drága Jézust
Hódolva imádom.

Dicsérem és áldom azért,
Mert e csodás napon
Énértem is gyermekké lett,
És szegénnyé nagyon.

Épp azért, hogy benne én is
Nagy és gazdag legyek.
Úr Jézus, mit adjak ezért?...
Itt a szívem! Vegyed!

KARÁCSONYI KÉRÉS

Jászolod mellé most
leborul a szívem,
Úr Jézus szüless meg
e kicsi kis szívben!

ÚGY ÖRÜLÜNK

Szép karácsony, örömmünnep!
Hozzánk újra megérkezett!
Nagyon vártunk, úgy örülünk!
Szeretettel üdvözölünk!

KEDVES ÜNNEP

Karácsony, karácsony!
Ő te kedves ünnep.
Csakhogy itt vagy újra,
Örömmel köszöntlek!

Áldom az Úr Jézust,
Ki értem született,
Hálás szívvel neki
Mondok köszönetet!

MILY GYÖNYÖRŰ VAGY!

Mily gyönyörű vagy szent karácsony éj!
Ma minden, minden Jézusról beszél.
Mennyből jó az üzenet:
Földre szállt a szeretet
Szent karácsony éjjel.

„Krisztus született Betlehemben ma!...”
– Zengi a szent angyaloknak kara.
Jézus Krisztus született,
Legyen béke, szeretet,
Szent karácsony éjjel!

„Dicsőség legyen mennyben Istennek,
Béke a földön minden embernek.”
A szívedben adj helyet,
Lesz majd béke, szeretet,
Szent karácsony éjjel.

KARÁCSONYI KÍVÁNSÁG

Karácsony szent ünnepén
Szívből azt kívánom
Legyen béke a szívekben,
S az egész világon!
Szülessen meg az Úr Jézus
Mindenki szívébe’
Töltse be az egész földet
Igazi, szent béke!

KÖSZÖNÖM

Úr Jézusom köszönöm, hogy
Megszületté értem,
Pedig már előre tudtad,
Mennyi lesz a vétkeim.

Áldom drága szent nevedet,
S elmondom most néked:
Nagyon akarlak szeretni!
Segíts ebben, kérlek!

Angyal az ablakban

Angyal szólt. Csak angyal lehetett, aki kihirdette a háború végét. „Béke van!”

Az elnémult fegyverek, az elhallgatott golyószórók csendje vitte a hírt házról házra, óvóhelyről pincébe, de mégsem ujjongott senki. A kiéhezett nép legyőzött seregként tódult a kijárat felé. 1945. február 14-e volt.

Mi is elindultunk a kijárat felé. Amikor kiléptem a szabadba, belebuktam arccal a hóba. Talán a friss levegő okozta, vagy a kéthónapi éhezés?

A pincébe bizony nem sok levegő jutott. Pedig „Levegőt!” suttogta a be-

teg bácsi a sarokban, és a gyertya kánóca is több oxigént kért. Nemcsak levegő, de fény se jutott a föld alá. Zöldek lettünk, mint az uborka. A hiányaink felsorolása hosszú listát tenne ki, de az a fő, hogy mindezek ellenére éltünk. Éltünk, mert Isten vigyázott ránk!

Azon a télen nagy hó esett. Ez is Isten szeretetét mutatta, kegyelem volt számunkra, mert eltakarta a hadszíntér véres valóságát. Vastag, puha, fehér szemfedél simult a temetetlen holtakra, anyjuk helyett borítva rájuk takarót.

Nekik már korábban „béke” lett. Letették a fegyvert.

A hó gyengéden hűtötte az arcomat, élesztgetett. Lassan magamhoz tértem.

Anyuka bátorított és kijelölte a célunkat. Hazamegyünk, főz rántottlevest, kapunk palacsintát, de elég hosszú lesz az út. Mennünk kell.

Lépní akartam, de nem ment. Nem tudtam járni. Merev és dagadt volt a lábam. Elfelejtette a dolgát. Dörzsölgettek a térdemet, megoldották a cipőfüzőt, de főleg az akaratomat erősítették. Haza kell jutnunk innen!

Abban a vékonytalpú magasszárú cipőben voltam, amit még az ostrom előtt adott rám az édesanyám. Száraz idő volt, éppen megfelelt. Az eltelt két hónap alatt nemigen vettük le, nem lett volna értelme. A pince betonpadlója jeges hideget árasztott, fáztunk volna nélküle. Az óvóhelyet nem fűtötte senki. Kint tüzeltek ugyan, de az a tűz nem melegezt árasztott, hanem pusztulást.

Tanítottak lépkedni. Amíg lábamat az elfelejtett „tudományra” oktatták, körülnéztem a világban. A szemem körbejárt. Ó, hogy mit láttam akkor!

Néztem a házat, ahol vendégek voltunk és túlélők lettünk. A negyedik emeletem készültünk a rokonokkal a karácsonyra. Már díszben volt a karácsonyfa, az ebédlőasztalon állt. A gyertyák, a gömbök felett a csúcson egy rózsaszínű papírangyalka trónolt. Várta az ünnepi pillanatot, amikor a négy gyereknek, a szerető nővéreknek átadja az égi üzenetet. Mi a becsomagolt ajándékokat lestük, szerettük volna tudni, mi is van benne.

Azon a télen nem volt karácsony. Egy légiriadó leparancsolt a pincébe, ahol kényszerből maradtunk kellett. Az orosz tankok elzárták a hazavezető utat.

A ház egyik felét elvitte a bomba. Emlékeztem az esetre, mert repültünk mi is. Egymás hegyén-hátán feküdtünk. A fülsüketítő süvítés és csattanás után azt hittük, meghaltunk. Szólni sem mertünk. Aztán rájöttünk, hogy mégiscsak élünk.

Az Isten keze felfogta az óvóhely mennyezetét. Nem szakadt ránk!

A másik szárnyon volt az ismerős lakás. Azon az oldalon fentről lefelé szelte szét az épületet a bomba. Kettévált a ház, az egyik fele eltűnt, a másik

Képrejtvény

Jó Pásztor Arcképcsarnok

A nemzetközi és a magyar baptista egyháztörténet néhány kiemelkedő személyiségét mutatjuk be a Jó Pásztor Arcképcsarnok sorozatban a teljesség igénye nélkül.

Feladat:

1. Megnevezni a képen látható személyt.
2. Közölni születésének és halálának évét.
3. Rövid életrajzot írni a képen látható személyről.

A feladatot legjobban (és leggyorsabban) megoldó első három pályázó jutalomban részesül.

I. díj egy 8000 Ft értékű, a II. helyezetté egy 5000 Ft értékű, a III. helyezetté egy 3000 Ft értékű evangéliumi CD, videó- és könyvcsomag.

Beküldési határidő: 2007. január 31.

A közölt grafika Gulyás Boglárka alkotása 1996-ból.

Előző képrejtvényünk helyes megfejtése:

A közölt képen Hubmayer Baltázár (1481–1528) anabaptista vértanú prédikátor volt látható, akit hitéért máglyahalálra ítélték.

A képrejtvényre nyolcan küldtek megfejtési pályázatot: Révész Barnáné (Tuzsér), Dan János (Békés), Kalmár Gyula (Békés), Sóvágó Antal (Hajdúböszörmény), Tóth Istvánné (Dunakeszi), Tóth Szimonaetta (Biharugra), Hegyes Lajosné (Kunfehértó), Makra Zsolt (Budapest).

Első díjban részesült Dan János, második helyezett: Tóth Istvánné; harmadik helyezett: Révész Barnáné és Sóvágó Antal.

Gratulálunk! Jutalmukat postán küldtük el.

vitézül állt. Az oromfal négy emelet magasan, megmutatta a régvolt otthonok titkait. Egy zongora a mélység szélén imbolygott, egy dunyha megakadt a repedt fal szélén, és csipketerítő lenggett a kiszakadt ajtón.

Hirtelen „kint” lett a „bent”, a „bent” elveszett, vagy inkább meggyalázva sírt. Szédültem. Anyukám átölelt. Féltett, hogy újra elájulok.

Akkor hirtelen megláttam a negyedik emelet kitört ablakában – épp ahol mi laktunk (volna) – a karácsonyfákat. A szétvágott szobából nem maradt semmi, mindent elvitt a légnyomás, de a karácsonyfa ellenállt neki. Megakadt a kitörött ablakban és várt bennünket. Hogy is repülhetett volna szélbe-világba? Még nem volt karácsonyunk. Megült a se-kint, se-bent ablakban, ahol a szél, a hó ugyanúgy tépte az ágait bent is, mint kint.

Anyuka sírva kért, próbáljak meg lépni, mert kettőnket biztosan nem bír az ölében vinni. Majd felvesz engem is, de nekem is kell mennem.

Beláttam az igazát, már majdnem elindultam, de akkor észrevettem a karácsonyfa csúcsán a rózsaszín angyalt. Hirtelen úgy döntöttem, most mégse megyek sehova. Ez az angyal engem vár; várta, hogy kijöjjek a pincéből, vigyázott rám, most nem hagyhatom cserben. Milyen nehéz helyzetbe került miattam, most megérdemel egy pár szerető gondolatot.

Anyuka türelmetlenül biztatott. Otthon is van angyal, azt nekem adja, csak induljunk.

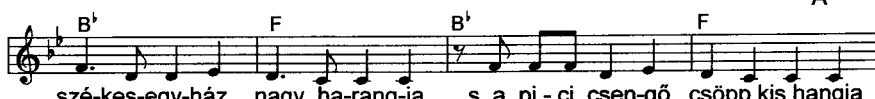
És igaza volt. Az az otthoni angyal, amit nekem ígért, megóvta a házat. A mi szobánk felett megakadt egy másfél méteres bomba a tető keresztgerendájában és nem robbant fel. (Még a hitetlen lakók is azt mondták: Az Isten óvta magukat!)

Nekem még dolgom volt az égi küldöttel. Az ázott anygalka úgy kapaszkodott a túlevelekbe, hogy a háború szele sem tudta elfújni. Hogy is szállhatott volna el? Még nem hirdette a „Dicsőséget” és a „Békességet”, pedig ez a kettő a legfontosabb. Az egyik az égben, a másik a földön. Más üzenete is volt, amit még nem mondhatott el. Engem várt, velem akart beszélni. Ahogy néztem az ég és föld között lebegő alakját, szinte hallottam a szavát.

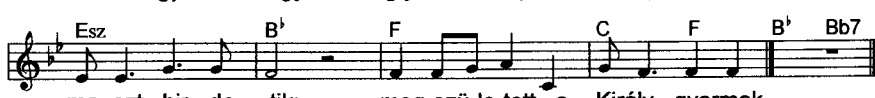
Gyermekénekek II. SIETEK LEBORULNI

Előjáték és 2 közjáték

Szöveg: Gerzsenyi Sándor verse nyomán
Zene: Tóka Szabolcs

szé-kes-egy-ház nagy ha-rang-ja s a pi-ci csen-gő csöpp kis hangja

ma ezt hir-de -- tik: meg-szü-le-tett a Király - gyermek.

Si - e - tek én is le-bo-rul-ni, a já-szol e-lőtt por-ba hull-ni.

Él-tes-sen Is - ten, ki-csi ven-dég! Ha ki-rály vagy: ap-ró-dod len-nék.

1. KÖZJÁTÉK

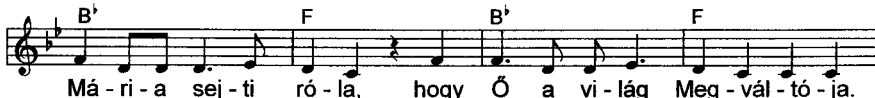

Nincs neki hó - fe -- hér pó-lyá-ja, Nincs bölcsője, csak já - szol - á - gya,

Haj-nal-táj-ban, ha fáz-ni lát-nák, A jó-szá-gok kö-rül-áll-ják. REFRÉN

2. KÖZJÁTÉK

Má - ri - a sej - ti ró - la, hogy Ó a vi - lág Meg - vál - tó - ja.

Há - rom Ki - rály épp most zör-get, És a pász-to - rok is jön-nek. REFRÉN

„Ne féljete! Nagy örömet hirdetek néktek! Ma született néktek a Megtartó!”

Tágra nyílt szemmel figyeltem, és nekem akkor ez volt a legfontosabb a világon, igazi karácsonyi szöveg, amitől megoldódott a félelmem béklyója, reszkető szívem újra örült és bízott. Hiszen itt a Megtartó!

Ahogy megértettem az angyal személyes üzenetét, erőt nyertem általa és ezzel az erővel képes voltam járni. Mentem anyukámmal haza. Az úton az eget figyeltem, mert szerettem volna meglátni, ahogy a hazatérő angyal-

nak ajtót nyitnak odafenn, de nem láttam semmit. Ez az élmény viszont velem maradt és életem sorsfordulóin újra hallottam a bátorítását, vagy vigasztalását, és mindig erőt nyertem belőle.

S amikor hallom megszólalni az angyali szöveget: „Ne félj!” vagy azt, hogy „Nagy örömet hirdetek!”, arra az angyalra gondolok, aki ott ült az ablakban. Várt a világégés borzalma közepe, hogy elvégezze szolgálatát. Ez a hűséges Isten-küldöttje velem volt mindig: karácsonyi ünnepen és a hétköznapi karácsonyokon.

Frittmann Lászlóné

1	2	3	4		5	6	7	8	9	10		11	12	13	
15				16								17			
18			19				20			21					
	22		24		25		28		27	26			29		
30			31		32			33	34		35				36
37		38				39			40			41			
		42			44							45		46	
47	48			49							53				
52		53		54			55				56				
58			59			60		61	62			63		64	
65			66			67	68			69				71	
73		74			75			76					77		
													78		

Keresztrejtvény

A rejtvény egy jövendölés részletét tartalmazza. A bibliai nevek és a megfejtendő igevers az új fordítás szerinti írásmóddal került a rejtvénybe, az ettől való elterést jelezzük. Megfejtendő az igevers és az igehely.

Vízszintes: 1. Völgy Hebron közelében, bőséges terméséről volt híres 5. Az igevers negyedik része 15. Kánaáni és föníciai istenség (Károli ford. szerint) 16. Király, ellene szól a prófécia, „ha pecsétgyűrű volnál is a jobb kezemen, még onnan is lehúználak” 17. Efraimi vitéz, aki megölte Áház fiát – ford. 18. Olasz, luxemburgi és norvég autójel 19. A Beérseba melletti kút neve 20. A tetejére 21. A kigyó a Dzsungel könyvből, névelővel 22. Kétharmad rófi! 23. Oldaluk egynemű betűi 25. Megkevert máj! 27. Jakab és János apja 30. Félelem! 31. Ó-val a végén: virágkezdemény 33. Római 999 35. Szerbiai város, Hunyadi János visszafoglalta a törököktől 36. Az egyik évszak 37. A templomi szolgálattal foglalkozó törzs tagja 39. A-val az elején: lassan, álmodozva lépked 42. Duplázva: régi édesség 43. Az igevers második része 48. Tág – ford. 49. Saul egyik leányát 50. Magas rangú perzsa tisztviselő, aki meg akarta akadályozni a templom újbóli felépítését (Károli ford. szerint) – fordítva 52. Magvakat a földbe szór 54. Tesz 55. A fonál egyik vége! 56. A villám magja! 57. Puskát használ 58. Salamon írnoke 61. Nitrogén, kálium, hidrogén 63. D-vel az elején: az Isteni színjáték szerzője 65. A növény szárának közvetlenül a föld fölötti része 66. Város Benjámín területén, Joppától délkeletre 67. A papír mértékegysége 69. A tízparancsolat szerint ezt nem szabad 71. József apja (Lukács evangéliumában) 73. Dávid egyik erős vitéze 75. Jézus szolgálatának nagy részét itt végezte 77. Afrikai hüvelyes növény – ford. 78. Az igevers harmadik része

Függőleges: 1. Ilyen hal is van 2. Heródiás leánya 3. A leghíresebb menyegző helyszíne 4. Állatok lakhelye 5. Mózes sógora 6. Apró természetű mesebeli lény – ford. 7. Száj páros betűi 8. Retesz 9. Napórjáról híres király 10. Nem tart érdekesnek – ford. 11. ... Kelemen költő, II. Rákóczi Ferenc kamarása 12. Kain unokája 13. Önök egynemű betűi 14. Föníciai kikötőváros, nevének jelentése: sziklák városa 16. Kérdő névmás 19. A mohame-

dán vallás egyik ága 21. Dávid nővere 24. Aron második fia 26. Náhör fia 28. Ádám unokája (Sét egyik fia) 29. Erős egynemű betűi 30. Az igevers első része 32. MAJ 34. Ruth első férje 38. Félig árva! 39. Nátrium, kálium 40. Régi súlymérték – 1,75 kg 41. Terület, a próféták legtöbbször a tölgyekkel említik együtt 44. Sport-szermárka 45. A láma jelzője 46. Sima egynemű betűi 48. „ha esztek, megnyílik a szemetek” 49. Savas 51. A bika teszi valamivel – ford. 53. Személyes névmás 54. A földre vonalakat húz 56. Alkotásra ösztönző lelkiállapot 59. Téli sport 60. Tyúk és hagyma is van ilyen 62. Német város 64. „... meg Izráel, Istenedhez, az Úrhoz” 68. Valami páratlan betűi 70. Duplázva – fenyegető szócska 72. Elektromos töltéssel rendelkező részecske 74. Olasz és belga autók 75. Távolkeleti eredetű játék 76. Azonos betűk 77. Rangjelző szócska

Beküldendő: az igevers és az igehely
Beküldési határidő: 2007. január 31.
A rejtvényt készítette: dr. Sajben Klára

Az októberi rejtvény helyes megfejtése: Ha bölcs vagy, magadnak vagy bölcs, ha csúfolódó vagy, magad valod kárát (Péld 9:12).

Helyes megfejtést küldtek be:

Varga Lajosné (Bp.)*, Lőrök Jánosné (Bp.)*, Farkas János (Kiskőrös)*, Révész Barnáné (Tuzsér), Polányi Károlyné (Bp.), Surányi Pál Istvánné (Dunaharaszti)*, Galál Eleonóra (Tard)*, Polányi István (Bp.)*, Lisztes Tibor (Berettyóújfalú)*, Pócsi Lajosné (Hajdúszoboszló), Czap Elekné (Debrecen)*, Jambor Ferencné (Debrecen)*, Lomjanszki Jánosné (Órbottyán), Kerekes Béláné (Mágocs), Balajti Mátyásné (Isaszeg)*, Prodan Réka (Vácraátó), Varga Nándorné (Rácalmás)*, Gyurján Istvánné (Kiskőrös), Radványi József (Sajóecseg)*, Baka Sándor (Bp.), Tóth Antalné (Hajdúböszörmény), Ilyésné Katona Ibolya (Pécel)*, Ruzsa Eszter (Méhkerék)*, ifj. Kalla Sándorné (Fót), Mokán Péterné (Kétegyháza), Vasas Margit (Tatabánya), Szádeczki Józsefné (Veresegyház), Mihály Sándor (Szada)*, Koncz Zoltán (Bp.)*, Dan János (Békés)*, Spangenberg Rudolf (Komló), Dr. Varga Lászlóné (Pécel)*, Horváth Béláné (Szada)*, Bárány Bertalanné (Órhalom), Barta Gyuláné (Mezőkövesd)*, Grósz Györgyné (Kétegyháza)*, Gyulács Ernőné (Bp.), Kalmár Lídia (Kiskőrös)*, Kustán Já-

nosné (Dunaújváros), Ádám Lászlóné (Sajószentpéter), Szabó László (Újkígyós), Schmal Henrikné (Balatonszemes), Dobner Béláné (Bp.)*, Dr. Maczkó Márton (Miskolc), Kovács Bálint (Újkígyós), Horváth János (Fadd), Kovács Lászlóné (Mezőtúr), Krizsanyik Józsefné (Nógrádmegyer), Pálmai Zoltánné (Szokolya) Pálfi Józsefné (Szalkszentmárton), Németh Jánosné (Borjád), Gyaraki Mihályné (Békés), Bajka Dénes (Újkígyós), Baráth Imréné (Nyíregyháza)*, Györki Árpádné (Szada)*, Dan Imre (Komló)*, Rózsa Tiborné (Kiskőrös)*, Sándor Mária (Bp.)*, Marton Sándorné (Tahi)*, Serestyén Gyula (Debrecen), Vajda Jánosné (Orgovány), Juhász János (Kiskunhalas), Gyaraki Lászlóné (Békés), Szabó Jánosné (Nagykőrös), Daniné Alvári Aranka (Pécs), Bócsa Sára (Dunaújváros), Káldi Istvánné (Beregszász), Trenka Józsefné (Nógrádmegyer), Virág István (Ilk), id. Zentai László (Bp.), Szűk Tibor (Miskolc), Kalmár Gyula (Békés)*, Bozsóky Ferencné (Székesfehérvár)*, Schumanné V. Ágnes (Monor)*, Izsák Jenő (Bp.), Tóth Istvánné (Dunakeszi)*, Péter Gáborné (Bp.), Zsirai Jenő (Pécel), Ábrahám Péterné (Karcag), Borbíró Józsefné (Törökszentmiklós), Bácsi Lajosné (Karcag), Czene Péter (Makó)*, Csufor Gyuláné (Noszvaj)*, Porkoláb Lajosné (Ersekcsanak)*, Kovács Miklós (Kántorjánosi), Dan Gyuláné (Bodrog), Bolmányi Jánosné (Kiskőrös), Tóth Szimonetta (Biharugra)*, Barna Rezsőné (Pécel), Bahtó Erzsébet (Kornáro), Molnár Dávidné (Pécel), Török Sándor (Debrecen), Gyügyei László (Fót), Bató Pál (Dunaharaszti), Czomba Miklósné (Tuzsér)*, Révész Magdolna (Hajdúbogos), Szolga Benjámín (Alberttelep), Bögös Sándorné (Karcag)*, Erdei Imréné (Karcag)*, Majnárné Szommer Annamária (Törökszentmiklós)*, Nagy Mihályné (Baja), Williams Alexanderné (Anglia)*, Majnár Zoltánné (Dunavecse), Nagyapáti Ildikó (Baja), Vezsenyiné Ács Magdolna (Pécel), Ábrahám Antalné (Alsógöd)*, Andrásik Andrásné (Felsőpetény), Andrásik Ervin (Felsőgöd)*, Vítális Istvánné (Ilk), Hegyes Lajosné (Kunfehértó)*, Szabó Lászlóné (Bp.)*, Gáncse Mihályné (Kétegyháza), Bohus Lenke (Szalánta), Csörzs Mihályné (Bükkszercs), Madarász Dezső (Pécs-Somogy), Fekete Albert (Dévaványa), Pásztor Józsefné (Miskolc)*, Kovács Imréné (Ráckeresztúr)*, Sóvágo Antal (Hajdúböszörmény)*, Tóthné Szűcs Csilla (Békés).

A csillaggal megjelölt testvérek nemcsak a keresztrejtvény megfejtést küldték be, hanem a kvíz kérdésekre is válaszoltak.

Gratulálunk! Jutalmukat postán küldtük el.

Kiadja:
 JÓ PÁSZTOR KÖZHASZNÚ ALAPÍTVÁNY
 PMB 12. PK 60.255/2002/4.
 Számlaszám: 11742252-20061533 OTP Bank Rt.
 Adószám: 18696619-1-13
 Tel.: 06-20/886-0845, fax: 06-1/283-1413
 Levelezési cím: 1751 Budapest, Pf. 279
 E-mail: jopasztor@baptist.hu
 Internet: www.jopasztor.baptist.hu

Felölös szerkesztő és kiadó: dr. Almási Mihály
 Irodalmi szerkesztő: Gerzsenyi Sándor
 Zenei szerkesztő: Tóka Szabolcs

Tördelés: rePROCOLOR Kft.
 Nyomás: Mátjus Bt.
 HU ISSN 1786-268X

Képek a Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet 120. éves 2006. november 12-én megtartott jubileumi istentiszteletéről

1.

4.

5.

2.

1. Az énekkar
2. A fúvósok
3. Szolgálattevő lelkipásztorok és vendégek
4. Alexovics György, első önálló lelkipásztorunk, Alexovics György fia verset mond.
5. Takaró Tamás református lelkipásztor, esperes a testvéregyházak nevében köszönti a gyülekezetet.
6. Laczkovszki János gyülekezetvezető, Mészáros Kornél főtítkárról és Almási Mihály helyi lelkipásztorról a szószéken.

(Piros Ervin fotói)

3.

6.

„Emlékezz vissza az útra!” CD-bemutató (Pesterzsébet, 2006. október 8.)

A gyülekezet egy része

Nemeshegyi Zoltán ócsai lelkipásztor ígét hirdet, mellette dr. Almási Mihály. (Bacsó Sándor fotói)

